

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/249/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615209869
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615209869.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľa: D. P. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., Z. XX proti odporkyňi: B. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., I. A. X, právne zastúpenej JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie 4, o rozvod manželstva a určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Manželstvo navrhovateľa a odporkyne uzavreté dňa XX.X.XXXX zapísané v Knihe manželstiev bývalého Mestského národného výboru V. Q. Z. V., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX r o z v á d z a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

Súd vylučuje konanie o návrhu navrhovateľa na určenie manželského výživného na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 26.5.2015 domáha rozvodu jeho manželstva s odporkyňou, ktoré bolo uzavreté dňa XX.X.XXXX. V návrhu uviedol, že ich manželstvo od X.X.XXXX neplní svoj spoločenský účel. Od X.X.XXXX L. XX.X.XXXX bol vo výkone trestu odňatia slobody. Následne jeho osobná sloboda bola obmedzená ďalším výkonom trestu odňatia slobody od X.X.XXXX do XX.X.XXXX. Počas tohto výkonu odporkyňa zmenila jej bydlisko, kde žije doposiaľ. Od vtedy teda preukázateľne nežijú v spoločnej domácnosti. U neho došlo k výraznému zhoršeniu zdravotného stavu s nutnosťou opatrovateľskej služby - sprievodcu. Vzhľadom na trvanie manželstva nie je možné riešiť ustanovenie sprievodcu, čo je pre neho neúnosné.

Na pojednávanie sa účastníci konania nedostavili. u oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Súd preto podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Odporkyňa zaslala súdu písomné vyjadrenie k návrhu, v ktorom uviedla, že s návrhom na rozvod jej manželstva s navrhovateľom súhlasí. Jej právna zástupkyňa na pojednávaní poukázala na to, že odporkyňa už v roku 2013 podala návrh na rozvod jej manželstva. Neskôr vzala svoj návrh späť z dôvodu, že navrhovateľ v tom čase s rozvodom ich manželstva nesúhlasil. Taktiež uviedla, že účastníci konania od roku 2013 nežijú v spoločnej domácnosti, nekontaktujú sa navzájom a ich manželstvo je už len formálne.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav :

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX. Z ich manželstva už maloleté deti nepochádzajú. Posledné spoločné bydlisko účastníkov je v Q., D. XXX/X. U oboch účastníkov ide o prvé manželstvo.

Navrhovateľ v čase od X.X.XXXX do XX.X.XXXX a následne od X.X.XXXX do XX.X.XXXX vykonával trest odňatia slobody. Podľa jeho vyjadrenia v návrhu od návratu z výkonu trestu odňatia slobody v roku 2013 účastníci konania už nežili v spoločnej domácnosti, z ktorej sa odporkyňa odsťahovala. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj právnou zástupkyňou odporkyne.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6C/84/2010-14 zo dňa 10.6.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.6.2010 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania za trvania ich manželstva.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2C/208/2013 mal súd za preukázané, že odporkyňa v tomto konaní podala na tunajšom súde dňa 22.7.2013 návrh na rozvod manželstva účastníkov konania. V návrhu uviedla, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené v dôsledku trestnej činnosti navrhovateľa v tomto konaní. Ich manželstvo neplní svoj spoločenský účel a nie nádej na obnovenie ich manželského vzťahu. Uvedené konanie bolo ukončené uznesením sp. zn. 2C/208/2013-76 zo dňa 21.8.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/79/2014. Konanie bolo zastavené poukazujúc na ustanovenie § 96 O.s.p.

Podľa § 18 Zákona o rodine, manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem mal. detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19 Zákona o rodine.

Vykonaným dokazovaním bolo v konaní preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú narušené. Účastníci konania nežijú dlhodobo v spoločnej domácnosti, nehospodária spoločne, nekontaktujú sa navzájom, maloleté deti z ich manželstva nepochádzajú. Navrhovateľ, ale podľa písomného vyjadrenia aj odporkyňa sú rozhodnutí pre rozvod manželstva. Súd mal v konaní preukázaný rozvrat v manželstve účastníkov a poukazujúc na ich vyjadrenia tu nie je ani predpoklad obnovenia ich manželského spolužitia do budúcnosti. Súd preto manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Podľa § 144 O.s.p., účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 144 veta prvá O.s.p. z dôvodu, že v konaní neboli preukázané skutočnosti odôvodňujúce použitie vety druhej.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 12.1.2016 navrhovateľ zároveň navrhol súdu, aby zaviazal odporkyňu prispievať na jeho výživu titulom manželského výživného. Konanie o určenie manželského výživného súd podľa § 112 ods. 2 O.s.p. vylúčil na samostatné konanie, keďže v konaní na určenie manželského výživného je potrebné vykonať dokazovanie, ktoré s konaním o rozvod manželstva nesúvisí. O návrhu navrhovateľa na určenie manželského výživného súd bude pokračovať po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne

v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že opäť prijíma svoje predošlé priezvisko.